



NAAR DE BRON VAN DON BOSCO'S CHARISMA

Heiligheid als streefdoel voor Don Bosco's jongens

Enkele dagen voor Allerheiligen willen we stilstaan bij deze kerkelijke feestdag die in de 9^{de} eeuw door paus Gregorius IV vastgelegd werd op 1 november. Christenen geloven dat het leven van een mens niet eindigt of verdwijnt bij de dood, maar dat het verandert: wie goed geleefd heeft, wordt opgenomen in de hemel, in Gods oneindige liefde. De Bijbel spreekt over een menigte die niemand tellen kan (deze zin uit het boek *Openbaring* horen we tijdens de eerste lezing op Allerheiligen). We vieren op die dag dus niet zozeer zij die officieel heilig verklaard werden door de Kerk, maar de ontelbare massa mensen van wie we overtuigd zijn dat ze voor altijd in Gods nabijheid mogen vertoeven als beloning voor de wijze waarop ze geleefd hebben.

Er zijn een paar avondwoordjes bewaard gebleven waarin Don Bosco zijn jongens toesprak tijdens de novenen van Allerheiligen. Hij riep hen op om hun leven te wijden aan het goede en te streven naar heiligheid. Don Bosco maakte hen duidelijk dat je daarvoor geen uitzonderlijke dingen moest doen: heilig worden was helemaal niet zo moeilijk. Telkens wanneer hij schreef of sprak over dit levensdoel, suggereerde hij drie dingen: je ten volle inzetten voor datgene wat je moet doen, op een blije, vreugdevolle manier in het leven staan en je laten leiden door het katholieke geloof. Hij nodigde hen ook uit elkaar aan te moedigen om het goede te doen en het kwade te mijden, altijd met het perspectief op het eeuwig geluk dat hen uiteindelijk ten deel zou vallen.

Om zijn jongens en veel gewone mensen te ondersteunen in hun streven naar heiligheid, publiceerde Don Bosco ontelbare levensbeschrijvingen van heiligen. In een heel eenvoudige taal legde hij uit hoe deze mensen zich hadden laten leiden door het voorbeeld van Jezus Christus en door de levenswijze die in het evangelie uitgestippeld staat.

Op Allerheiligen zullen we als evangelie een stukje beluisteren uit de bergrede van Jezus, meer bepaald de 'zaligsprekingen' (Mt. 5,1-12). Don Bosco verwees in zijn geschriften wel eens vaker naar deze zinnen. Hij schreef bijvoorbeeld in 1885 aan de Medewerkers en allen die zijn werk ondersteunen: *'Zalig de barmhartigen, want zij zullen barmhartigheid ondervinden'*. Hij voegt er aan toe: "Het is het woord van God dat al wie barmhartig is voor de anderen en liefde betoont bij het opbeuren, helpen en troosten van de bedroefden en de armen, zelf ook barmhartigheid zal ervaren. Dit is een belofte van God en Hij zal zich daaraan houden. We kunnen niet weten hoe en waar, maar ons geloof biedt ons de zekerheid dat Hij dit zal doen."

In een brief aan de pastoor van zijn geboortedorp schreef Francesco Besucco, een jongen die op 14-jarige leeftijd overleed in het Oratorio te Turijn: "Ik verlang vurig om het goede te doen omdat ik weet dat God een mooie beloning zal hebben voor mij en voor allen die Hem liefhebben en Hem dienen tijdens dit leven." Don Bosco citeerde die zin van Francesco om Mt. 5,12 te verduidelijken: *'Wees blij en juich, want groot zal uw beloning zijn in de hemel.'*

Wilfried Wambeke